

**Presentació de la candidatura de Jaume de Puig i Oliver  
com a membre numerari de la Secció de Filosofia i Ciències Socials de l'IEC**

**Jaume de Puig i Oliver**

Jaume de Puig i Oliver va néixer a Cornellà del Terri, al Gironès, fa 63 anys. És llicenciat en teologia per la Universitat Gregoriana de Roma i en filosofia per la Universitat de València, diplomad en filosofia medieval per l'École Pratique des Hautes Études de París i doctor en filosofia per la Universitat de Barcelona amb una tesi sobre la filosofia de Ramon Sibiuda. Va ser des del 1970 fins al 1977 secretari de direcció de les Edicions Catalanes de París, des del 1974 fins al 1982 secretari particular del president Tarradellas, i des del 1977 fins al 1980 membre de la Secretaria General de la Generalitat de Catalunya. Des del 1982 fins al 1987 va ser cap de la Secció Tècnica de Biblioteques de la Diputació de Barcelona i director de la Biblioteca de Catalunya. Des del 1982 és també membre del Comitè Tècnic d'Edició de Textos Jurídics del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. Des del 1989 fins al 2007 ha estat director del Palau Güell (d'Antoni Gaudí), de la Diputació de Barcelona.

Paral·lelament, des de mitjan anys 70, Jaume de Puig ha desenvolupat una intensa labor de publicista sobre temes de cultura catalana en diverses revistes i diaris (entre altres, a *Els Marges*, a la *Revista de Catalunya* o als *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*) i ha publicat articles sobre història del pensament català en revistes com ara l'*Anuari de la Societat Catalana de Filosofia*, la *Revista Catalana de Teologia* o *Analecta Sacra Tarraconensis*. Però aquesta darrera activitat, d'estudis del pensament català, es va intensificar sobretot des que el 1982, any de creació del monumental anuari *Arxiu de Textos Catalans Antics* (ATCA), fundat i dirigit per Josep Perarnau, va assumir-ne la tasca de secretari i de principal col·laborador després del mateix Perarnau. És pertinent recordar que l'ATCA, una de les publicacions més prestigioses de l'Institut, ha entrat amb força en els circuits internacionals, sense que la llengua catalana hagi representat cap obstacle: així, per exemple, la molt selectiva *Bibliographie Annuelle du Moyen Âge Tardif* publicada per CNRS francès l'inclou entre les quaranta publicacions periòdiques de tot el món *complètement dépouillées* (i és l'única de la Península Ibèrica).

Jaume de Puig, que és també ajudant de direcció i col·laborador del recentment estrenat *Corpus Scriptorum Cataloniae*, és un investigador perspicaç i infatigable, que ha esdevingut en els darrers vint-i-cinc anys un nom molt respectat en el món de la medievalística pels seus estudis del pensament català en la Baixa Edat Mitjana amb tres principals centres d'interès en els quals ha esdevingut un referent obligat:

- 1) La història del lul·lisme i de l'arnaldisme a dins i a fora dels Països Catalans en els segles XIV i XV, amb especial atenció a la seva mútua i complexa influència.
- 2) La figura del dominicà gironí Nicolau Eimeric, inquisidor general de la corona catalano-aragonesa i flagell dels lul·listes, del qual ha editat, a l'ATCA, textos tan importants com el *Dialogus contra lullistas*, que posteriorment ha traduït al català per a l'editorial Quaderns Crema.
- 3) I sobretot la figura de Ramon Sibiuda, un dels quatre Ramons catalans medievals perceptibles internacionalment (després de Ramon de Penyafort, Ramon Martí i Ramon Llull), autor de primer ordre en el pensament europeu a cavall entre l'Edat Mitjana i el Renaixement, amb una obra que compta amb dotzenes d'edicions en el seu llatí original o en traduccions o adaptacions en diverses llengües (recordem que la més coneguda és la traducció francesa que en va fer Montaigne, escriptor que li va dedicar a més un molt extens assaig).

Voldria subratllar especialment el paper de Jaume de Puig en aquest darrer camp (el dels estudis sibiudistes), en el qual ha esdevingut el número u en el panorama internacional. A part de fer del pensament de Sibiuda tema de la seva tesi doctoral, ha publicat, majoritàriament a l'ATCA, un bon nombre d'articles i de butlletins bibliogràfics sobre aquest autor, ha traduït íntegrament al català el seu voluminós *Liber creaturarum* (la part més filosòfica, a la col·lecció "Textos Filosòfics" d'Edicions 62, amb el títol d'*El llibre de les criatures* [1992], i la més teològica, a la col·lecció "Clàssics del Cristianisme" de Proa, amb el títol de *L'home caigut i redimit* [1995]), i li ha dedicat dos llibres importants: *Les sources de la pensée philosophique de Raimond Sebond (Ramon Sibiuda)* (París, Champion, 1994), i *La filosofia de Ramon Sibiuda*,

premi Joaquim Carreras i Artau de filosofia del 1993 (Barcelona, IEC, 1997). I cal afegir-hi encara el seu projecte estrella, l'anunciada edició crítica del *Liber creaturarum*, tasca ingent per a la qual Jaume de Puig és, sense cap dubte, la persona més ben preparada que existeix.

Jaume de Puig és, en aquest moment, un dels nostres millors medievalistes, el nostre millor coneixedor, juntament amb Perarnau, del pensament català medieval (sempre en el context del pensament europeu), en la línia dels traspassats germans Carreras Artau, Miquel Batllori i Eusebi Colomer, i de l'encara feliçment actiu i diverses vegades esmentat Josep Perarnau.

Després de tot això, seria balder parlar del compromís de Jaume de Puig amb la cultura catalana, a l'estudi i la defensa de la qual ha dedicat el millor de la seva vida. La seva obra escrita és quasi íntegrament en català, amb l'excepció del ja mencionat llibre en francès sobre Ramon Sibiuda.

D'altra banda, vull fer constar que Jaume de Puig és una persona amable i molt complidora, ben disposada a col·laborar (en realitat, a continuar col·laborant), si és elegit, en les tasques de l'Institut.

Per tot això, la Secció de Filosofia i Ciències Socials considera que Jaume de Puig és un excel·lent candidat a membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

Pere Lluís Font